

امروز آخرین مهلت قایدی برای بازگشت به تمرینات

علی موسوی: مدیر عامل باید یقه قایدی را بگیرد

صفحه ۶

سردار به لالیگا می رود؟

سویا مذاکره با آزمون را تأیید کرد

صفحه ۲

سلاطین لیگ قهرمانان اروپا

امپاپه یا هالند مسی یا رونالدو؟

صفحه ۵

فرستی که علی کریمی هدر داد

سرمقاله

آرمن ساروخانیان @amen7791

علی کریمی از روزی که انتقادات به مدیریت کلان فوتبال را شروع کرد، اساسنامه فدراسیون را هم بی نصیب نگذاشت و شروط سخت ورود به عرصه انتخابات ریاست را یکی از موانع حضور بازیکنان و مربیان سابق می دانست. اساسنامه در نهایت با تذکر فیفا اصلاح شد و با وسع شدن دایره انتخاب، برای اولین بار این فرصت به وجود آمد تا ملی پوشان سابق هم بخت شان را برای نشستن روی صندلی ریاست فدراسیون محک بزنند. با تصویب اساسنامه جدید مطابق انتظار علی کریمی پیشقدم شد و نتوانست یکی از چهار نامزد تأیید شده ریاست فدراسیون باشد، ولی بعد از آن پایبند باز را از پیال گلز برداشت، تقریباً با انتخابات قهر کرده و دوباره در جلد ناراضی فرورفت.

از همان روزهای اول این رزمزه از طرف دوستان و نزدیکان کریمی شنیده می شد که «علی اهل لابی کردن نیست»، بدون توجه به اینکه لابی کردن در انتخابات نه یک عمل مذموم که جزئی از قوانین بازی است. لابی در انتخابات فدراسیون فوتبال یا هر مجمع ورزشی دیگری به معنی پیدا کردن اهداف و منافع مشترک برای اجماع روی یک پروژه واحد است. در ترکیبی که برای مجمع انتخاب شده در انتخابات فدراسیون فوتبال سایر کشورها هم می بینیم، تمام اعضای خانواده فوتبال نمایندگانی دارند و باید منافع تمام گروه ها از باشگاه های لیگ برتری تا تیم های آماتور در دوردستین نظام ایران تأمین شود. کریمی هم مثل بقیه نامزد ها فقط مسئول توجه به تیم های برطرف دار نیست و برای نشستن روی این صندلی باید نگاه فراگیر داشته باشد. هم صحبت شدن کریمی با رؤسای هیات های می توانست این اطمینان را به آنها بدهد که قرار نیست او به عنوان بازیکن سابق فدراسیون فقط روی لیگ برتر تمرکز کند و در صورت انتخاب شدن تمام استان ها را زیر چتر حمایت قرار ندهد.

کریمی با شرکت نکردن در میزگرد تلویزیونی برای دومین بار به انتخابات و قواعد آن پشت کرد. کسی که مدعی است می خواهد فوتبال ایران را از وضعیت فعلی نجات بدهد و در انتخابات ثبت نام کرده، باید از هر فرصتی برای ارائه برنامه هایش و جلب نظر اعضای مجمع استفاده کند. با تمام انتقاداتی که ممکن است او به روز اول آن میزگرد داشته باشد و ممکن است به دیدگاه عموم هم نزدیک باشد، شبکه سراسری فرصت دیگری از یک شبکه اینترنتی برای ارائه برنامه هاست و قطعاً دسترسی به آن برای اعضای مجمع، رسانه ها و عموم آسانتر است. از طرف دیگر کریمی به عنوان نامزد انتخابات فدراسیون نمی تواند به تلویزیون پشت کند و در صورت انتخاب به عنوان رئیس باید برای گرفتن حق فوتبال با این مجموعه به توافق و تعامل برسد. البته طرفداران کریمی برای بقایاری او دلایلی دارند. آنها ممکن است استدلال کنند که لابی بی نتیجه است و تکلیف تعداد زیادی از آرا مشخص شده که در این صورت باید پرسید چرا او با چنین پیش فرضی حاضر شده در انتخابات ثبت نام کند؟ آنها همچنین می توانند بگویند که کریمی از حضور در این برنامه تلویزیونی خصوصی چه خبره آن بود، ولی او می توانست زمان مناسبتری برای این کار پیدا کند. این روز اول هم پیش بینی می شد که کریمی بخت زیادی برای برنده شدن در این رقابت ندارد، ولی بی توجهی به قواعد بازی و انتقال زورهای نام و تأیید صلاحیت با تمام توان برای جلب آرا تلاش می کرد، حداقل حسن کارش این بود که می توانست بر آوردی از نفوذ و سهمش در مجمع از دست آورد. در این صورت تعداد آرای کریمی می توانست مجموعی از این باشد که خودش یا یکی دیگر از ملی پوشان با سابقه در صورت شرکت در انتخابات بعدی چه بختی برای موفقیت خواهند داشت.

حضور کریمی در این انتخابات بیجانه بود و با ورود به صحنه، قایت با مدیران سنتی سنت شکنی کرد، ولی با انتقال زورهای اخیر فرصت خوبی را برای ستیجین عیار یک بازیکن محبوب در مجمع فدراسیون هدر داد. کریمی شاید با اطلاع از بخت کم برنده شدن در این جمع بندی رسد که از تلاش جانگزی دست بکشد، ولی برنده شدن در انتخابات فدراسیون فوتبال در اولین حضور حتی برای علی کریمی کار آسانی نیست و واقعاً اگر هدفش رسیدن به صندلی ریاست فدراسیون و متحول کردن فوتبال ایران است، باید آن را یک پروژه بلند مدت در نظر بگیرد.

به خاطر نداشتن فیزیوتراپ اختصاصی آسیب می بینیم

صفحه ۲

سپرست رخصت شده فدراسیون به انتخابات برمی گردد؟

صفحه ۲

با برنامه اقتصادی کاندیدها، رئیس بعدی باید به ما وام بدهد

علی نژاد: دخالتی در انتخابات نداریم و هیچ گزینه ای نخواهیم داشت

صفحه ۲

پیامک به آرمین ساروخانیان SMS 3000451213

منتظر برگزاری جلسه AFC و خبرهای خوبیم

آل کثیر: برای برگشتن یک دنیا انگیزه دارم

دو خبر امیدوارکننده برای پرسپولیس

آل کثیر - مغالو خط حمله رویایی

فرصت طلبی طلبکاران داخلی برای رسیدن به پول

۲۰ پرونده تازه چالش جدید پرسپولیس

آل کثیر در اندیشه بازگشتی مقتدرانه

عیسی برمی خیزد

سرمقاله

رسول مجیدی @Rasoulmajidi

۱۳ فروردین ۱۴۰۰ روز فیر آل کثیر است. فرار از کمند محرومیت ۶ ماهه محرومیتی که پرسپولیس بارها به آن اعتراض کرده و حتی یک روز هم از آن کم نشده، در جدیدترین اقدام، پرسپولیس دوباره نزد دادگاه عالی ورزش اعتراض کرده تا شاید دست کم از محرومیت او کاسته شود. اتفاقی که خودش امروز در مصاحبه ای با روزنامه ایران ورزشی گفته امیدوار است جواب دهد. (صفحه ۷ را بخوانید)

آل کثیر سال متفاوتی را پشت سر گذاشته. او در ابتدای سال در آبادان یک گلزن قهرمو بود و انتقالش در تابستان به پرسپولیس او را تبدیل به تیتریک رسانه ها کرد. کمتر کسی فکر می کرد عیسی به این زودی در پرسپولیس ستاره شود اما او در لیگ قهرمانان آسیا و در شرایطی که پرسپولیس بهترین گلزنش علی علینور را دست داده بود فیکس شد و گل کاشت.

آبادان یک گلزن قهرمو بود و انتقالش در تابستان به پرسپولیس او را تبدیل به تیتریک رسانه ها کرد. کمتر کسی فکر می کرد عیسی به این زودی در پرسپولیس ستاره شود اما او در لیگ قهرمانان آسیا و در شرایطی که پرسپولیس بهترین گلزنش علی علینور را دست داده بود فیکس شد و گل کاشت.

بجران مصدومیت یوونتوس مقابل ورونا هم ادامه دارد

پیرلو: اگر می توانستم خودم به زمین می رفتم!

آندره پیرلو، سرمربی یوونتوس تأیید کرده که این تیم به دلیل برنامه فشرده بازی ها و همچنین تعداد اندک بازیکنانی که در دسترس دارد، از کمبود انرژی رنج می برد اما قهرمانی در سری آ همچنان هدف بیانکوئری است. یوونتوس امروز میهمان هلاس ورونا است و پیرلو انتظار دارد که بازی سختی را در زمین حریف و برابر شاگردان ایوان یوریچ در پیش داشته باشد. پیرلو گفت: «بازی بسیار سخت و فیزیکی خواهد بود. یوریچ فوتبال خوبی ارائه می دهد و نبردهای تن به تن زیادی را در بازی به وجود می آورد. باید مواظب دویدن های آنها بازی آنها باشیم.»

پیرلو تأیید کرد که هیچ کدام از مصدومان یووه به بازی برابر هلاس ورونا نخواهند رسید. پیرلو افزود: «هیچکس از مصدومین بازی نخواهد گشت، رادو دراگوسین احتمالی یکی از گزینه های ما برای قرار گرفتن در ترکیب از ابتدای بازی باشد. خوشبختانه ما بازیکنانی مثل آدین ریپو را داریم که باعث می شود یک فایکب اضافه داشته باشیم که بتوان ترکیب را تغییر داد. به علاوه بازیکنان جوان ما همچون پینتاکور و آرون رمزی و وستون مک کنی را نیز داریم.»

پیرلو در پاسخ به این سؤال که چرا در هفته های اخیر فلسفه بازی خود را تغییر داده است، گفت: «این خیلی با مسابقات مختلف ما ارتباط دارد، همچنین به تعداد بازی هایی که انجام می دهیم و متأسفانه همچنین به تعداد بازیکنان اندکی که در اختیار داریم نیز مربوط است. ما همیشه به همان بازیکنان همیشگی بازی داده ایم و در نتیجه این طبیعی است که

عیسی مانند اسمش نجات دهنده بود. کمک کرد پرسپولیس از گروه سختش عبور کند و در مرحله حذفی تبدیل به یک سلاح مرکب شد اما خوشحالی اش بعد از گلزنی به باختاکور او را با محرومیتی مواجه کرد که تا پیش از این هیچ مهاجمی در تاریخ فوتبال ایران با آن مواجه نشده بود. ۶ ماه محرومیت به خاطر شادی گلسی که استنباط نژادپرستانه از آن شده بود.

آل کثیر آن کار را بدون منظور انجام داد. آن شادی را با راه های بیبراهن نقت هم انجام داده بود و اصلاً ششش خراب را نبود که ممکن است روزی تکرار آن مقابل یک تیم از یکی تبدیل به چه بلوایی شود.

انگیزه کار آن در فضای مجازی باعث شد تا کارش بیشتر گره بخورد تا به امروز حتی یک روز بخشیده نشود. آل کثیر در فضای احساسی آن روزها، در صفحه اینستاگرامش بارها نمونه شادی اش را که سلبی نیست و با مردم عادی استوری کرده بودند، اصلاً حاشا ریاست کرد و می خواست بگوید حرکتش پشتوانه مردمی دارد. در نبود اطلاعات و آموزش کافی باشگاه های فوتبال ایران درباره

هلیو سوسا، سرمربی بحرین مدعی شد که این تیم می خواهد تمام امتیازات سه بازی برگشت مرحله مقدماتی جام جهانی را به دست آورد. بحرین در دور رفت توانست تیم ملی ایران را در مانده با یک گل شکست دهد و با امتیاز بعد از عراق در رده دوم گروه C آسیا قرار دارد. بازی برگشت ایران و بحرین ۱۷ خرداد برگزار می شود.

این مربی برتغالی معتقد است که بعد از نمایش خوب بحرین در دور رفت حالا حریفان نگاه متفاوتی به آنها دارند. سوسا به رسانه های محلی گفت: «من فکر می کنم مخالفان ما را بهتر می بینند و احترام بیشتری نسبت به آنچه قبلاً داشتند خواهند داشت. اکنون فکر می کنم آنها با احترام ما را می بینند. آنها دوست دارند مقابل ما بازی کنند و می دانند که برای شکست دادن ما مشکلات زیادی خواهند داشت.»

سوسا ادامه داد: «آنچه آنچه را که می خواهیم از بازی اول مقابل کامبوج بدست نیاوریم، دستیابی به بقیه دشوار خواهد بود. ما باید بروی بازی خود تمرکز کنیم. ما برای زمان شروع مسابقات مقدماتی آماده کی بیشتر خواهیم داشت. مهم ترین بازی اولین مسابقه خواهد بود. بعد از آن ما به فکر بازی دوم خواهیم بود. اگر اتفاقی مغایر با ایده های ما رخ دهد، ما باید به مبارزه ادامه دهیم. ما برای همه چیز آماده خواهیم بود، اما این فوتبال است و در برابر مهمترین تیم های این بخش از جهان بازی خواهیم کرد. ما با آنها می جنگیم. ما می جنگیم و همه کار می کنیم تا در سه بازی که انجام خواهیم داد، ۹ امتیاز بگیریم، اما مطمئناً در هر بازی اشتباه کنیم، مشکلات بیشتری برای رسیدن به اهدافمان به وجود خواهد آمد.»

خط و نشان سرمربی بحرین برای حریفان

حب و بغض

در بازی های انتخابات

یادداشت

علیرضا مویدی فر

«فوتبال را باید فوتبالی ها اداره کنند... این، نظریه ای است که در میان بدنه کاروران فوتبال رایج است و البته درستی آن، رد یا اثبات نشده، چون چنین امکانی را در خود ندارد.

از سوئی دیگر، این امری بدیهی است که یک مدیر باید بر حوزه مدیریت خود، اشراف داشته باشد. یعنی علاوه بر دانش مدیریت، دانش مالی و دانش اجتماعی، باید از بسیاری جزئیات فنی حوزه کاری خود، سر در بیاورد.

مثلاً شما نمی توانید مدیرکل اجرایی فلان سازمان، با تحصیلات درست و تجربه مقبول را، که هیچ چیز از فوتبال نمی داند، یا فوتبالیست نخیه و نامداری را، که هیچ چیز از علم مدیریت نمی داند، بر صدر فدراسیون فوتبال بنشانید و توقع داشته باشید تا معجزه کند.

در چیدمان ترکیب تیم مدیریتی افرا فوق الذکر، البته اگر نقش مدیران میانی که نقاط ضعف را پوشانند برنگ باشد، شاید بتوان به آینده امید داشت.

در غیر این صورت، حکایت فدراسیون فوتبال و انتخاباتش، حکایتی است عساری است، که کیلومترها راه می رود اما به جایی نمی رسد. با فرض پذیرش این مقدمه اما، آنچه بی اندازه شوی ذوق می زند، رفتار منتقدین یا اهالی رسانه و کارشناسان با این مقوله است. گروهی ذوب در شخص اند و گروهی فقط نق می زنند و ایراد می گیرند. هیچ کدام از دو دسته هم، کاری به واقعیت های جاری در فوتبال ایران ندارند.

اینکه ساختار مدیریت فوتبال ایران، دهه هاست که این چنین است و معده نفاذ روشن، که دست بر قضا، از الگوریتم ذکر شده برای پوشش نقاط ضعفشان استفاده کرده اند، روزگار خوشی، نایب امروز، بر فوتبال ما زفته است.

اما واقعاً جایگاه این افراد کجاست؟ کدام شان، جقدر نایب حال، آبی پای این درخت ریخته اند و راهی به این رهرو نشان داده اند؟ جز مشتکی کلی گویی و روشنفکر مآبیه و ژست منتقد انگولگر (به معنای اعم)، چه چیزی از ایشان دیده ایم؟

چند روز مانده به انتخابات ویس از گیکرو گرفت فراوان، قرار است، بی حرف پیش، فوتبال ایران رئیس دار شود اما به انگش ها بنگرید. انتقاد و بازتشر انتقاد است، بدون هیچ پیشنهاد مشخص و عملی و دیگر هیچ، موافقان یک کاندید، او را فضل الخطاب می دانند و مخالفانش هم همین چشمداشت را دارند. چه تضمینی می دهند که با این حجم ادعا، کمترین لغزش اند تا فریاد برآوردند که: «دیدگی گفتیم؟» همه ما ساز و کار انتخابات را کامیابی می دانیم. رابطه ها، زیرساخت های روابط، سیاست بازی ها و پروپاگاندا، همیشه ابزار کار کاندیدها و اطرافیان شان، له یا علیه خود یا رقبا بوده است اما جای انتقاد گورویی هدف، این وسط کجاست؟ آنهایی که به دنبال ترسیم ایده آل ترین فضای ممکن برای فوتبال این کشورند، چه تضمینی می دهند که با این حجم ادعا، خودشان، در این جایگاه، عملکرد بهینه ای داشته باشند؟ واقعاً انتقادشان از جنبه علمی است، یا بغض معاویه؟ انتظار ندارم با این نشست و تفرقه ای که در فوتبال ایران وجود دارد، هیچ یک از چهار کاندید، حاضر، در صورت پیروزی، سنگ مهمی از پیش پای فوتبال ما بردارند اما نقطه روشنی هم در افق منتقدان همیشه در صحنه نمی بینم.